

Biserica în slujba oamenilor

Pentru studiul din săptămâna aceasta, citește: Romani 16:5; 1 Corinteni 1:2; 1 Petru 2:9; Matei 28:19,20; Ioan 17:21,22; Faptele apostolilor 15:1-29.

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Îți scriu aceste lucruri cu nădejdea că voi veni în curând la tine. Dar, dacă voi zăbovi, să știi cum trebuie să te porți în casa lui Dumnezeu, care este biserica Dumnezeului celui viu, stâlpul și temeliala adevărului.” (1 Timotei 3:14,15)

Gândul central: „Ar trebui să ne amintim că biserica, deși ar putea să fie slabă și cu defecte, este singurul obiect de pe pământ cărui Hristos îi acordă atenția supremă.” (Ellen G. White, *Solii alese*, cartea 2, pag. 396)

Pentru mulți, biserica nu mai este cum era odată. Mai mult, unii vorbesc despre un „creștinism fără biserică”, un concept în care se asociază doi termeni contradictorii. Alții critică „religia organizată”. Dar e mai bună religia dezorganizată?. Învățătura clară a Bibliei este că biserica e importantă. Ea nu e o opțiune, este un element esențial al Planului de Mântuire. De aceea nu e de mirare că, pe măsura derulării mării lupte, atacurile lui Satana împotriva ei se întesesc, mai ales din cauză că ea este un mijloc important de aducere a păcătoșilor în contact cu darul mântuirii oferit de Dumnezeu. Potrivit lui Pavel, biserica este „casa lui Dumnezeu”, „stâlpul și temeliala adevărului” (1 Timotei 3:15). Biserica nu a fost inventată de om. Ea a fost creată de Dumnezeu cu scopul de a-i aduce pe oamenii păcătoși la o relație mântuitoare cu El.

Când vorbim despre natura unui obiect sau a unei ființe, ne referim de obicei la originea, funcția și scopul obiectului respectiv. Biblia ne oferă câteva imagini prin care descrie biserica și folosește pentru ea o denumire specială, *ecclesia*, care înseamnă „chemat afară” sau „chemat din”. În societatea greacă, *ecclesia* era utilizat în primul rând pentru a descrie un grup de cetățeni care au fost chemați să iasă din locuințele lor și să se adune într-un loc public. Noul Testament îl întrebuințează în sensul lui general. În traducerea greacă a Vechiului Testament (Septuaginta), „adunarea” lui Israel este numită *ecclesia*, în special atunci când se strângea înaintea Domnului în scopuri religioase.

Evreii au fost „chemati afară” pentru a fi poporul deosebit al lui Dumnezeu, iar primii creștini foloseau acest termen cu referire la evreii și păgânii care, în calitate de beneficiari ai harului lui Dumnezeu, au fost chemați să fie martori ai lui Hristos. În Noul Testament, biserica este grupul de credincioși de pe tot pământul. Este semnificativ faptul că *ecclesia* nu este folosit niciodată cu referire la clădirea în care se desfășoară închinarea publică și, de asemenea, faptul că, deși cuvântul „sinagogă” avea inițial sensul de adunare a unor oameni pentru un scop anumit, creștinii au preferat *ecclesia*. Însă ambele denumiri ne arată că biserica din Noul Testament era continuatoarea bisericii din Vechiul Testament, „adunarea” lui Israel (Faptele 7:38).

1. În general, *ecclesia* desemnează un grup de oameni chemați de undeva la inițiativa lui Dumnezeu. Care sunt cele trei sensuri pe care le dă Pavel acestui termen?

- a. Romani 16:5, 1 Corinteni 16:19 _____
- b. 1 Corinteni 1:2, Galateni 1:2 _____
- c. Faptele 9:31 _____

Ecclesia este denumirea oricărui grup de oameni strânși laolaltă care au în comun relația mântuitoare cu Hristos. Aceasta înseamnă că adunările din diferite locuri sunt o parte a bisericii în ansamblu; mai mult chiar, fiecare adunare în parte reprezintă întregul. Biserica este una singură pe întreaga planetă, dar este totodată și fiecare adunare.

Gândește-te la biserica ta, care funcționează ca reprezentantă a bisericii lui Dumnezeu în ansamblu. Ce responsabilități îți revin ca parte a bisericii globale și ca parte a bisericii locale?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Grupa să identifice scopul și funcția pentru care a fost adusă la existență biserica, înțelegând că Isus Hristos este temelie și Capul bisericii.

La nivelul sentimentelor: Membrii grupei să cultive unitatea în gândire și în simțire, dar și diversitatea care îi dă forță familiei bisericii.

La nivel practic: Fiecare să practice conducerea prin slujire.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Cemați la misiune

- A. Cine este Capul bisericii? De ce este lucrul acesta important în contextul criticilor aduse colectivului bisericii și administrării ei?
- B. Ce exemple ne-a dat Domnul Hristos în ceea ce privește misiunea și stilul de conducere pe care le așteaptă din partea bisericii?
- C. Ce funcții trebuie să îndeplinească biserica? Cum susține administrația bisericii îndeplinirea acestor funcții?

II. Sentimente: Cemați la unitate

- A. Hristos a subliniat mereu unitatea dintre El și Tatăl. De ce este important ca biserica să promoveze unitatea cu Dumnezeu și unitatea dintre membri și să acționeze în virtutea ei?
- B. Cum se susțin și se alimentează reciproc diversele departamente ale bisericii?

III. Practic: Cemați la slujire

- A. Cum pot imita membrii bisericii modelul lui Hristos de conducere prin slujire?
- B. Ce acte zilnice de slujire pot îndeplini urmașii lui Hristos?

Rezumat: Hristos este Capul bisericii și, prin viața de sacrificiu de Sine pe care a trăit-o aici pe pământ, este cel mai bun exemplu al nostru în ce privește misiunea, unitatea și slujirea. Viața Sa a ilustrat în mod desăvârșit unitatea cu Tatăl și a culminat cu moartea Sa ispășitoare pe cruce. Ceea ce a făcut El le oferă mântuire celor pierduți și o viață biruitoare ucenicilor Săi.

Pe lângă cuvântul *ecclesia*, Noul Testament folosește câteva imagini prin care explică natura și funcția bisericii. Astăzi, vom studia numai două noțiuni cruciale: „poporul lui Dumnezeu” și „trupul lui Hristos”.

2. La cine este aplicată noțiunea de „popor al lui Dumnezeu” în Vechiul Testament? La ce sau la cine este aplicată noțiunea aceasta în 1 Petru 2:9? Ce înseamnă aceasta pentru noi astăzi? Deuteronomul 14:2

Observă faptul că deși este aplicată la creștini, noțiunea de „popor al lui Dumnezeu” desemnează tot națiunea Israel (Luca 1:68; Romani 11:1,2). Aceasta ne arată că modul în care aplică Noul Testament noțiunea aceasta la biserică sugerează continuitate și împlinire (vezi Galateni 3:29).

3. Cum este definită biserica în următoarele texte? Cum ne ajută textele acestea să înțelegem mai bine natura și funcția bisericii? Romani 12:5, 1 Corinteni 12:27 și Efeseni 1:22,23.

Din multitudinea de idei care pot fi desprinse din textele acestea, remarcăm ideea unității (vezi secțiunea de miercuri) care ar trebui să caracterizeze biserica. Ideea aceasta este exprimată și în alte locuri din Noul Testament și în special în 1 Corinteni 12, unde Pavel scrie: „Căci, după cum trupul este unul și are multe mădulare și după cum toate mădulele trupului, măcar că sunt mai multe, sunt un singur trup, tot așa este și Hristos. Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh ca să alcătuim un singur trup, fie iudei, fie greci, fie robi, fie slobozi, și toți am fost adăpați dintr-un singur Duh. Astfel, trupul nu este un singur mădular, ci mai multe. Dacă piciorul ar zice: «Fiindcă nu sunt mână, nu sunt din trup», nu este pentru aceasta din trup? Și dacă urechea ar zice: «Fiindcă nu sunt ochi, nu sunt din trup», nu este pentru aceasta din trup? Dacă tot trupul ar fi ochi, unde ar fi auzul? Dacă totul ar fi auz, unde ar fi mirosul?” (versetele 12-17).

Unii oameni suferă de așa-numitele boli autoimune: sistemul lor imunitar îi atacă, în loc să-i protejeze, cum ar fi normal. Gândește-te la implicații, ținând seama de asemănarea aceasta a bisericii cu „trupul lui Hristos”.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Calitatea de membru al bisericii presupune atât o responsabilitate individuală, cât și una colectivă. De aceea, misiunea de căutare a celor pierduți și de formare de ucenici este valabilă atât în dreptul fiecărui membru, cât și în dreptul bisericii mondiale.

Studiul din săptămâna aceasta examinează natura, misiunea, unitatea și administrarea bisericii, oferindu-ne astfel un cadru foarte bun pentru înțelegerea subiectului uceniciei.

În această primă secțiune, ne propunem să analizăm relația dintre conceptul general de biserică și viața efectivă de biserică a fiecărui membru. Astfel, vom vorbi despre statutul unic al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea și despre problemele cu care ea se confruntă, apoi despre dinamica apartenenței active la comunitatea bisericii.

Discuție introductivă: Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea este un loc unde ne place să venim. Există în prezent, în multe țări, un aflus de membri noi. Multe dintre evenimentele timpului sfârșitului se petrec chiar sub ochii noștri, confirmând faptul că ne apropiem de a doua venire mult așteptată a Domnului Isus. Aceasta ne face să ne gândim la profețiile biblice și la scrierile Spiritului Profetic.

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea este o biserică globală și, de aceea, formează un frumos mozaic al diversității. Deși are mult peste o sută de ani, membrii noi care i se alătură îi dau o nouă forță și mențin viu spiritul misionar.

Membrii bisericii sunt oameni care au libertate de alegere, care iau decizii și le pun în practică individual și la nivel colectiv. Observăm că, în anumite zone geografice și în anumite circumstanțe, influența societății, grijile și poverile vieții afectează studiul regulat al Bibliei.

O altă provocare cu care se confruntă biserica este cea a păstrării membrilor în zonele cu o creștere rapidă și în comunitățile frecventate mai ales de membri tineri. În aceste condiții, cum putem continua să creștem spiritual atât la nivel individual, cât și la nivel colectiv?

Este momentul să reflectăm mai profund la relațiile dintre noi în cadrul structurii bisericii locale, întrucât ele sunt esențiale în îndeplinirea rolului și misiunii noastre.

În calitate de „trup al lui Hristos”, biserica trebuie să facă ceea ce ar face Hristos dacă El ar mai fi încă pe pământ „în trup”. Tocmai în acest scop a fost chemată „afară” biserica. Ea nu numai că are o misiune, ea este misiunea.

4. Citește Matei 28:19,20. Care este misiunea bisericii?

Misiunea înseamnă trimiterea oamenilor în lume, unde să vorbească pentru Dumnezeu. Așa a procedat Dumnezeu Însuși cu profeții lui Israel (Ieremia 7:25) și cu apostolii (Luca 9:1,2; 10:1,9). Isus i-a trimis pe ucenici așa cum L-a trimis Tatăl pe El (Ioan 20:21). Dacă vrea să fie credincioasă chemării ei, biserica de astăzi trebuie să facă la fel.

5. Ce ne spun textele următoare despre misiunea bisericii?

Efeseni 4:11-13 _____

Matei 10:5-8 _____

Iacov 1:27 _____

Efeseni 1:6 _____

1 Petru 2:9 _____

Evangelizarea este esențială pentru misiunea bisericii. În același timp, biserica există pentru întărirea credincioșilor, pentru promovarea închinării adevărate și pentru implicarea în problemele sociale.

Dintre multele provocări cu care se confruntă biserica, cea mai dificilă este menținerea unei concepții echilibrate despre misiunea sa. Pe de o parte, ne lăsăm atât de ușor prinși în reforma socială și în activitățile de îndreptare a societății și a rellelor existente în ea! Deși sunt importante, ele nu trebuie să desființeze misiunea principală a bisericii și anume aceea de a-i aduce pe cei pierduți la Isus și de a pregăti un popor pentru revenirea Sa. Pe de altă parte, trebuie să evităm extrema cealaltă, considerând că fiecare știre este un semn al sfârșitului lumii și neglijând în felul acesta îndatoririle elementare ale vieții. Avem nevoie de înțelepciune divină pentru a menține o atitudine echilibrată.

Cât de implicat ești în misiunea bisericii? Cum te poți implica mai mult? De ce este important pentru creșterea ta spirituală să te implici în misiune?

Întrebări

1. Prezintă într-o frază sau două modul cum ai devenit un urmaș al lui Hristos și membru al bisericii.

2. Ce persoană(e) a(u) avut o influență hotărâtoare asupra participării tale active la viața bisericii? Cum ți-a(u) influențat creșterea spirituală și umblarea ta cu Hristos?

2. APROFUNDEAZĂ!

Comentariu biblic

Echiparea bisericii

(Citește împreună cu grupa Efeseni 4:1-16.)

Contextul istoric ne arată că Epistola către efeseni a fost scrisă de Pavel când era în temniță. Citind această epistolă, descoperim preocuparea apostolului pentru noua entitate ce prindea contur – biserica, pe care o numește trupul lui Hristos, templul Duhului Sfânt și mireasa lui Hristos. Tema pasajului din capitolul 4 este unitatea și scopul existenței bisericii.

În versetul 11, sunt prezentate darurile primite de biserică: „Și El a dat pe unii apostoli; pe alții, proroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători.”

Este foarte important să știm de ce le-a oferit Isus Hristos aceste daruri membrilor bisericii. Pavel prezintă trei motive: primul (vers. 12, 13), „pentru echiparea sfinților pentru lucrarea de slujire, pentru zidirea trupului lui Cristos, până când vom ajunge toți la unitate în credință și în cunoașterea Fiului lui Dumnezeu, la omul matur și la măsura maturității plinătății lui Cristos”. (NTR)

Al doilea motiv este creșterea spirituală a membrilor (vers. 14-16): „... ca să nu mai fim copii duși de valuri și purtați de orice vânt de învățătură dată prin viclenia oamenilor care înșală prin șiretlicurile lor, ci, spunând adevărul în dragoste, să creștem în toate privințele în El, care este Capul, Cristos.” (NTR)

Al treilea motiv este acțiunea unitară a corpului credincioșilor (vers. 16): „Din El, tot trupul, bine încheșat și strâns legat prin toate ligamentele de susținere, crește și se zidește pe sine în dragoste, după cum fiecare parte își face lucrarea.” (NTR)

Este prezentat aici cadrul general de funcționare pentru fiecare membru și pentru colectivul bisericii, în ansamblu. El cuprinde atât procesul de creștere spirituală a fiecărui membru, cât și misiunea colectivă.

Să recapitulăm cele trei motive pentru care Isus i-a oferit daruri bisericii: primul motiv – echiparea, pregătirea membrilor pentru slujire. Al

Biserica – definită ca grup de oameni „chemați afară” pentru Dumnezeu, ca „popor al lui Dumnezeu”, ca „trup al lui Hristos” și ca „templu al Duhului Sfânt” – este pregătită pentru slujire, sau misiune. Unitatea este esențială pentru biserică, fiindcă, fără ea, biserica nu-și poate îndeplini cu succes misiunea. Nu este de mirare că subiectul unității L-a frământat pe Domnul Hristos spre încheierea vieții Sale pe pământ (Ioan 17:21,22).

6. Cum S-a rugat Domnul Isus pentru unitatea bisericii? Ce îndemn le-a dat Pavel credincioșilor din Roma? Ce ne spun pasajele acestea despre unitate? Ce înseamnă ea? Romani 15:5,6; Ioan 17:21,22.

Unitatea pentru care S-a rugat Hristos și spre care i-a îndemnat Pavel pe credincioși să țintească însemna unitate în sentimente, în gânduri, în acțiune și în multe altele. Ea nu este o armonie obținută prin mașinații sociale, prin tratative diplomatice sau prin stratageme politice. Ea este un dar oferit credincioșilor prin locuirea lăuntrică a lui Hristos (Ioan 17:22, 23) și păstrată prin puterea lui Dumnezeu Tatăl (Ioan 17:11).

7. Citește 1 Corinteni 1:10 și 2 Corinteni 13:11. Cum putem fi așa cum ne îndeamnă Pavel în aceste versete?

Noi suntem diferiți unii de alții și avem fiecare concepții diferite despre multe lucruri, iar faptul acesta poate îngreuna realizarea unității. Apariția tensiunilor și a disensiunilor în sânul bisericii nu poate fi evitată, dar toți trebuie să păstrăm o atitudine de umilință, de renunțare la sine și să urmărim în primul rând binele bisericii, nu binele nostru. Atât de multe divergențe apar din cauza egoismului, a mândriei, a dorinței de înălțare de sine și a ideilor personale! Nimeni nu poate avea întotdeauna dreptate; niciunul dintre noi nu înțelege perfect toate lucrurile. Indiferent de deza-cordurile care apar, dacă ne-am lua crucea în fiecare zi, dacă am muri față de noi înșine în fiecare zi, dacă am căuta în fiecare zi nu binele nostru, ci binele celorlalți și binele bisericii în ansamblu, atât de multe probleme cu care ne confruntăm și care țin lucrarea pe loc, ar dispărea!

În concluzie, unitatea începe cu fiecare dintre noi în parte, ca urmași ai lui Hristos – nu doar cu numele, ci în mod real, printr-o viață de sacrificiu de sine, printr-o viață dedicată unei cauze și unui bine mai mare decât noi înșine!

doilea – încurajarea creșterii spirituale și a cunoașterii, pentru ca membrii să nu poată fi induși în eroare. Iar al treilea este zidirea bisericii.

Aceste trei scopuri se reunesc într-o finalitate întreită amintită în versetul 13: unitatea în credință, cunoașterea Fiului lui Dumnezeu și maturitatea în Hristos.

Metafora trupului utilizată aici de Pavel ilustrează cu succes viziunea sa pentru biserică: unitate, maturitate și armonie. După cum corpul omului este susținut de ligamente, tot la fel biserica este bine încheagată în condițiile în care părțile ei funcționează corespunzător și promovează creșterea și zidirea ei în dragoste.

De discutat: Ce metafore folosește Pavel pentru a descrie biserica? Ce ne spun ele despre particularitățile ei și despre relația strânsă pe care Hristos vrea să o aibă cu noi? În ce scopuri îi sunt oferite bisericii darurile spirituale? Ce ilustrație folosește Pavel pentru a arăta cum ar trebui să funcționeze biserica la nivel colectiv?

3. APLICĂ!

Reflecții asupra uceniciei biblice. (Citește cu voce tare Matei 28:19,20.) Cu siguranță că mulți dintre noi ne-am pus întrebarea: Care ar trebui să fie relația mea cu ceilalți membri și cu biserica în ansamblu pentru a beneficia de experiența individuală și colectivă descrisă de Pavel în Efeseni? Întrebarea aceasta este esențială pentru ucenicie și pentru formarea de ucenici.

Primele cuvinte din vers. 19 sunt: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile.” Cum putem să facem ucenici? Evangheliile ne prezintă atât modelul de ucenicie, cât și metoda prin care putem face ucenici, descriind modul în care Domnul Isus a ales doisprezece bărbați și i-a instruit pentru a continua lucrarea după înălțarea Sa la Tatăl.

Modelul și metoda de a face ucenici folosite de Isus nu sunt un curs sau un program, ci mai degrabă un proces în care investim personal timp și afecțiune.

Experiența practică era, de asemenea, un element esențial al metodei folosite de Isus pentru instruirea ucenicilor Săi și pentru împuternicirea lor în vederea lucrării lor viitoare. Pe măsură ce îi includea în viața Sa zilnică de învățare, de predicare și de vindecare a oamenilor, diferitele situații deveneau pentru ei un fel de sală de clasă. Pe măsură ce le arăta afecțiune și le împărtășea experiența Sa de slujire, ucenicii începeau să-L imite, înțelegând din proprie experiență ce sacrificii și ce devotament erau necesare pentru a-L urma pe Învățătorul lor.

A administra înseamnă a conduce sau a gospodări. De administrare este nevoie atât în viața socială, în general, cât și în viața bisericii. Administrarea înseamnă și organizare, mai exact organizarea lucrurilor într-un tot unitar și funcțional, cu reguli, regulamente și structuri menite să ușureze realizarea unei sarcini. În administrare, autoritatea este vitală. La nivelul practic al vieții de biserică, cine are autoritatea de a-i dai cuiva dreptul să facă ceva și cine poate avea dreptul de a face ceva? Răspunsurile diferite la aceste întrebări au condus la forme diferite de administrare.

Advenștii de ziua a șaptea au un sistem reprezentativ de administrare a bisericii. În mod ideal, conducătorii acționează doar ca reprezentanți, primind autoritate delegată și responsabilități delegate din partea membrilor. Nu este suficient să demonstrezi că sistemul de administrare al bisericii se bazează pe Scriptură; exercitarea autorității în cadrul sistemului trebuie să țină seamă de valorile biblice.

8. Studiază Faptele 15:1-29. Ce descoperim în acest pasaj despre câteva dintre principiile-cheie ale organizării și administrării bisericii?

Este vrednic de subliniat un principiu: organizația bisericii trebuie să se axeze pe răspândirea Evangheliei. Din punct de vedere biblic, administrarea bisericii este bună în măsura în care promovează misiunea și evanghelizarea.

De asemenea, nu trebuie să uităm că, deși Domnul Hristos Își exercită autoritatea prin biserică și prin reprezentanții ei aleși, El nu le-a încredințat niciodată lor puterea Sa. El este Capul bisericii (Faptele 1:22). Biserica primară era conștientă de faptul că nu putea exercita autoritatea independent de Hristos și de Cuvântul Său. În Faptele 15:28 se spune că pentru cei adunați a contat ca ei să ia acea decizie care s-a părut „nimerită” Duhului Sfânt, adevăratul reprezentant al lui Hristos. Deținătorii pozițiilor de conducere din biserică de astăzi nu pot acționa altfel.

9. Meditează la Matei 20:24-28 și 23:8. Care este principiul exercitării autorității în biserică, la toate nivelurile ei?

Cât de dispus ești să le slujești altora? Gândește-te la propriile motivații și identifică motivațiile activităților tale din biserică, indiferent de poziția pe care o deții. Ce poți face pentru ca motivațiile tale să se armonizeze mai bine cu principiile descoperite în Biblie?

În esență, ucenicia este un proces relațional. Leroy Eims notează: „Ucenicii nu pot fi fabricați în serie. Nu putem introduce oamenii într-un «program» și să ne așteptăm ca la capătul liniei de producție să iasă ucenici. Este nevoie de timp pentru a face ucenici. Este nevoie de o atenție personală individuală.” (*The Lost Art of Disciple Making*, pag. 45, 46)

Metoda lui Isus de formare a ucenicilor ne arată că grupa mică oferă cadrul optim pentru relații oneste și deschise. În acest cadru, este posibilă participarea individuală și observarea directă care sunt însoțite, de regulă, de corectare, de încurajare și de dorința de a deveni asemenea Modelului Suprem.

Schimbarea începe să aibă loc în experiența de viață și în gândirea spirituală a unui ucenic prin relația strânsă și directă cu o persoană. Procesul acesta de creștere spirituală se numește transformare.

Implicații: În ceea ce privește problema păstrării membrilor în biserică, merită remarcat faptul că noii convertiți tind să rămână dacă sunt implicați într-o relație de ucenicie cu cel puțin alți doi membri ai bisericii. În felul acesta, ei sunt încurajați, pregătiți și dornici ca, la rândul lor, să facă ucenici.

Este timpul să aducem în viața zilnică a membrilor mai vechi și mai noi acest tip de ucenicie, înțeleasă ca relație strânsă cu o altă persoană prin care îi punem la dispoziție, în mod deliberat, timpul și experiența noastră. În acest fel, vom avea ocazia de a crește împreună ca ucenici, de a ne maturiza în Hristos și, mai mult, vom putea a participa la împlinirea Marii Trimiteri. Metoda uceniciei îi oferă bisericii posibilitatea de a-și împlini misiunea!

Întrebări inductive

1. Potrivit pasajului din Matei, ce a făcut Domnul Isus în mod concret pentru a-i încuraja, „echipa” și stimula pe ucenicii Săi?

2. Ce procedee utilizate de El în cadrul metodei Sale de formare a ucenicilor putem prelua și aplica în activitățile noastre de formare a ucenicilor?

4. ILUSTREAZĂ!

Activitate: Cere-le membrilor grupei tale să noteze pe o hârtie sau să spună numele unei persoane din biserică voastră pentru care le-ar plăcea să se roage și în care și-ar dori să investească timp și energie. Încurajează-i să îi împărtășească persoanei alese dorința lor de a avea o prietenie de ucenicie. Rugați-vă pentru persoanele respective cu toată grupa sau în grupe mai mici.

Citește Ellen G. White, *Mărturii pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, cap. „Să nu ai alți dumnezei afară de Mine”; *Mărturii*, vol. 5, cap. „Biserica – lumina lumii,” pag. 455-467.

„Dacă un om este încântat de propria putere și caută să-i domine pe frații săi, considerând că este învestit cu autoritatea de a-și impune voința, cea mai bună și singura măsură este să fie îndepărtat, altfel se va face mult rău, iar el își va pierde sufletul și va pune în pericol și sufletele altora. [...] Dacă acești oameni nu-și schimbă comportamentul, tendința de a domina asupra moștenirii lui Dumnezeu va determina o reacție. [...] Poziția unui om nu-l face nici cu o iotă sau o fărâmbă mai mare în ochii lui Dumnezeu. El prețuiește doar caracterul.” (Ellen G. White, *Mărturii pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, pag. 362)

„Misiunea bisericii lui Hristos este aceea de a-i salva pe păcătoșii care sunt gata să piară. Misiunea ei este de a face cunoscută dragostea lui Dumnezeu față de oameni și de a-i câștiga la Hristos prin eficiența acelei iubiri. Adevărul pentru acest timp trebuie dus în colțurile întunecate ale pământului, iar această lucrare poate începe în cămin.” (Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 3, pag. 381)

Întrebări pentru discuție

1. Nu este nicio îndoială că biserica noastră are probleme. Domnul Isus a explicat situația astfel: „Isus le-a pus înainte o altă pildă și le-a zis: «Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om care a semănat o sămânță bună în țarina lui. Dar, pe când dormeau oamenii, a venit vrăjmașul lui, a semănat neghină între grâu și a plecat.»” (Matei 13:24, 25). Citește toată parabola. Cum să aplicăm aceste cuvinte ale lui Isus la biserica noastră și cum să ne purtăm cu cei care fac probleme? Înseamnă aceasta că membrii care fac probleme nu pot fi excluși din biserică din niciun motiv? Vezi, de exemplu, Tit 3:10,11 și Romani 16:17.
2. Ce îi spui unei persoane care este de părere că biserica este coruptă și care ia decizia de a se despărți de ea și de a merge pe cont propriu?
3. Biserica noastră susține noțiunea de „preoție a tuturor credincioșilor”. Ce înseamnă aceasta? Ce responsabilități ne revin în această calitate?
4. Care sunt amenințările la adresa unității bisericii? Ce probleme au stârnit dezbinări în sânul bisericii în trecut? Ce putem învăța din aceste situații trecute pentru a evita consecințe asemănătoare?

O inimă nouă

Veresa, un băiat de 14 ani, a auzit când medicul le spunea părinților lui: „Inima băiatului dumneavoastră nu funcționează normal. Noi îl putem opera și îl putem ajuta să ducă o viață normală.” Veresa a încercat să-și alunge frica de operație, încurajându-se cu gândul că va fi sănătos. Operația a avut succes. Părinții nu au putut să stea cu el în spital, dar băiatul vorbea din când în când cu asistentul care îl îngrijea. Îl asculta cu plăcere când îi vorbea despre Isus și îi citea făgăduințe din Biblie.

Deși mergea de mic la biserică în fiecare duminică, lucrurile despre care îi vorbea asistentul erau noi. Și ceva i-a atras atenția în mod special: faptul că ziua a șaptea era sâmbăta.

Când s-a refăcut, Veresa a mers la Biserica Adventistă din vecinătate. Nu le-a spus părinților lui, pentru că nu știa cum vor reacționa. La biserică, s-a dus pastor și a început să-i pună întrebări despre Sabat și alte subiecte pe care le aflase de la asistent.

Într-o zi, Veresa le-a spus părinților lui că mergea de ceva vreme la Biserica Adventistă și că dorea să devină adventist de ziua a șaptea. Ei au fost uluiți și l-au întrebat de ce voia să plece din biserica lor. El a încercat să le explice că nu dorea să plece din biserica lor, ci dorea să meargă acolo unde Îl conducea Dumnezeu.

„Dacă nu renunți la această biserică”, i-a spus tata, „să pleci din casa noastră!”

Trist, Veresa și-a luat într-o geantă câteva haine și cărțile de școală și s-a dus la Biserica Adventistă. Aflând că părinții l-au alungat, pastorul l-a luat la el acasă. Veresa a locuit la pastor mai multe luni, timp în care s-a alăturat bisericii prin botez. În fiecare Sabat, când se ducea și când se întorcea de la biserică, trecea prin fața casei lui. Părinții refuzau să stea de vorbă cu el despre subiecte religioase, dar el se ruga pentru ei.

Într-o zi, părinții i-au cerut pastorului să-l trimită pe băiat acasă. El s-a întors cu bucurie și părinții au fost la fel de bucuroși. Băiatul le-a vorbit despre credința lui, iar ei au început să păzească Sabatul. Totuși nu au luat încă decizia de a se boteza.

Rugați-vă pentru Veresa și pentru părinții lui.

Nu uitați că darurile pentru misiune le oferă oamenilor de pe tot globul ocazia de a auzi adevărurile lui Dumnezeu și de a primi dragostea Sa în viața lor.

Veresa își împărtășește credința în Fiji, un stat insular din Pacificul de Sud.

OCTOMBRIE

1. L. Apocalipsa 2:25
2. M. Apocalipsa 2:22
3. M. Apocalipsa 3:2
4. J. Apocalipsa 3:3
5. V. Apocalipsa 3:4
a. s. B. 18:49; CT. 18:41; IS. 18:43; MS. 18:56;
SM. 19:05; DJ. 19:01; AR. 19:08
6. S. Apocalipsa 3:8
a. s. B. 18:47; CT. 18:39; IS. 18:41; MS. 18:54;
SM. 19:03; DJ. 18:59; AR. 19:06
7. D. Apocalipsa 3:11
8. L. Apocalipsa 3:10
9. M. Apocalipsa 3:16
10. M. Apocalipsa 3:17,18
11. J. Apocalipsa 3:20
12. V. Apocalipsa 3:21
a. s. B. 18:37; CT. 18:29; IS. 18:30; MS. 18:43;
SM. 18:53; DJ. 18:49; AR. 18:55
13. S. Apocalipsa 4:11
a. s. B. 18:35; CT. 18:27; IS. 18:28; MS. 18:41;
SM. 18:51; DJ. 18:47; AR. 18:53
14. D. Apocalipsa 12:17
15. L. 1 Corinteni 1:7
16. M. Luca 10:33
17. M. Ieremia 30:17
18. J. Apocalipsa 13:8
19. V. Isaia 61:6
a. s. B. 18:25; CT. 18:17; IS. 18:17; MS. 18:30;
SM. 18:41; DJ. 18:37; AR. 18:42
20. S. Matei 13:16
a. s. B. 18:24; CT. 18:16; IS. 18:15; MS. 18:29;
SM. 18:40; DJ. 18:36; AR. 18:41
21. D. Efeseni 1:18
22. L. 1 Corinteni 15:54
23. M. Psalmii 119:50
24. M. Ezechiel 20:20
25. J. 2 Corinteni 6:11
26. V. 1 Ioan 3:16
a. s. B. 18:14; CT. 18:06; IS. 18:05; MS. 18:19;
SM. 18:30; DJ. 18:26; AR. 18:31
27. S. Efeseni 1:3
a. s. B. 18:13; CT. 18:05; IS. 18:03; MS. 18:17;
SM. 18:29; DJ. 18:25; AR. 18:29
28. D. Ioan 17:3
29. L. Psalmii 104:34
30. M. Iacov 1:5
31. M. Apocalipsa 17:14

NOIEMBRIE

1. J. Ioan 18:37
2. V. Proverbele 3:9
a. s. B. 17:04; CT. 16:56; IS. 16:54; MS. 17:08;
SM. 17:20; DJ. 17:16; AR. 17:20
3. S. Psalmii 55:17
a. s. B. 17:03; CT. 16:55; IS. 16:52; MS. 17:07;
SM. 17:19; DJ. 17:15; AR. 17:19
4. D. Geneza 18:14
5. L. Galateni 6:9
6. M. Coloseni 3:10
7. M. 2 Corinteni 4:16
8. J. Ioel 2:28
9. V. Iov 35:10
a. s. B. 16:56; CT. 16:48; IS. 16:44; MS. 16:59;
SM. 17:12; DJ. 17:08; AR. 17:11
10. S. Psalmii 143:1
a. s. B. 16:54; CT. 16:46; IS. 16:43; MS. 16:57;
SM. 17:10; DJ. 17:06; AR. 17:03
11. D. Isaia 43:2
12. L. Ioan 3:8
13. M. Psalmii 68:35
14. M. Ioan 14:27
15. J. Deuteronomul 32:4
16. V. Ioan 15:11
a. s. B. 16:48; CT. 16:40; IS. 16:36; MS. 16:51;
SM. 17:04; DJ. 17:00; AR. 17:03
17. S. Coloseni 3:2
a. s. B. 16:47; CT. 16:39; IS. 16:35; MS. 16:50;
SM. 17:03; DJ. 16:59; AR. 17:02
18. D. Isaia 43:18,19
19. L. 1 Corinteni 13:8
20. M. Efeseni 4:32
21. M. 2 Tesaloniceni 1:10
22. J. Filipeni 3:17
23. V. Proverbele 10:22
a. s. B. 16:43; CT. 16:35; IS. 16:29; MS. 16:45;
SM. 16:59; DJ. 16:55; AR. 16:57
24. S. Psalmii 95:2
a. s. B. 16:42; CT. 16:34; IS. 16:29; MS. 16:44;
SM. 16:58; DJ. 16:54; AR. 16:56
25. D. Proverbele 25:11
26. L. Evrei 10:19
27. M. Galateni 3:13
28. M. Ieremia 33:6
29. J. Isaia 65:23
30. V. Psalmii 69:5
a. s. B. 16:39; CT. 16:31; IS. 16:25; MS. 16:40;
SM. 16:55; DJ. 16:51; AR. 16:52

DECEMBRIE

1. S. Proverbele 23:7
a. s. B. 16:39; CT. 16:31; IS. 16:24; MS. 16:40;
SM. 16:53; DJ. 16:51; AR. 16:52
2. D. Psalmii 61:3
3. L. Ioan 15:9
4. M. 1 Ioan 4:11
5. M. Deuteronomul 8:18
6. J. Matei 16:3
7. V. Matei 16:18
a. s. B. 16:37; CT. 16:29; IS. 16:23; MS. 16:38;
SM. 16:53; DJ. 16:49; AR. 16:50
8. S. Apocalipsa 10:11
a. s. B. 16:37; CT. 16:29; IS. 16:22; MS. 16:38;
SM. 16:53; DJ. 16:49; AR. 16:50
9. D. Evrei 10:37
10. L. Efeseni 3:14,15
11. M. Matei 24:44
12. M. Matei 24:24
13. J. Apocalipsa 22:17
14. V. Psalmii 91:4
a. s. B. 16:38; CT. 16:30; IS. 16:23; MS. 16:39;
SM. 16:54; DJ. 16:50; AR. 16:51
15. S. Romani 8:25
a. s. B. 16:38; CT. 16:30; IS. 16:23; MS. 16:39;
SM. 16:54; DJ. 16:50; AR. 16:51
16. D. Psalmii 17:15
17. L. Psalmii 16:11
18. M. Ioan 10:27
19. M. Luca 2:12
20. J. Matei 1:21
21. V. Efeseni 6:10
a. s. B. 16:40; CT. 16:32; IS. 16:25; MS. 16:41;
SM. 16:56; DJ. 16:52; AR. 16:53
22. S. Luca 2:14
a. s. B. 16:41; CT. 16:33; IS. 16:25; MS. 16:41;
SM. 16:57; DJ. 16:53; AR. 16:53
23. D. Luca 2:10
24. L. Matei 2:11
25. M. Luca 1:28
26. M. Luca 2:14
27. J. Ioan 1:14
28. V. Daniel 10:17
a. s. B. 16:45; CT. 16:37; IS. 16:29; MS. 16:45;
SM. 17:01; DJ. 16:57; AR. 16:57
29. S. Matei 7:20
a. s. B. 16:45; CT. 16:37; IS. 16:30; MS. 16:46;
SM. 17:01; DJ. 16:57; AR. 16:58
30. D. 2 Cronici 25:8
31. L. 1 Tes. 5:16,17